VIETNAM POST NEWSPAPER

XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU VA CHỦ NHẬT

BULK RATE
US POSTAGE
PAID
LOS ANGELES, CALIF
Permit No. 1233

THỜI LUẬN

Gởi đến nhà trong nội địa Hoa Kỳ giá $36 cho 6 tháng mỗi tuần 2 số gởi chung.

P.O. BOX 65705 LOS ANGELES, CA 90065 — TEL : (213) 225-4561

THỨ SÁU 5-26-1989

Sau Nhiều Ngày Xì Xào, Ông Khoa Và Bà Thơ Nhận Có Lén Gặp Tên Đại sứ Việt Cộng Trịnh Xuân Lãng

Ông Lê Xuân Khoa Và Bà Thơ Nhận Có Gặp Trịnh Xuân Lãng

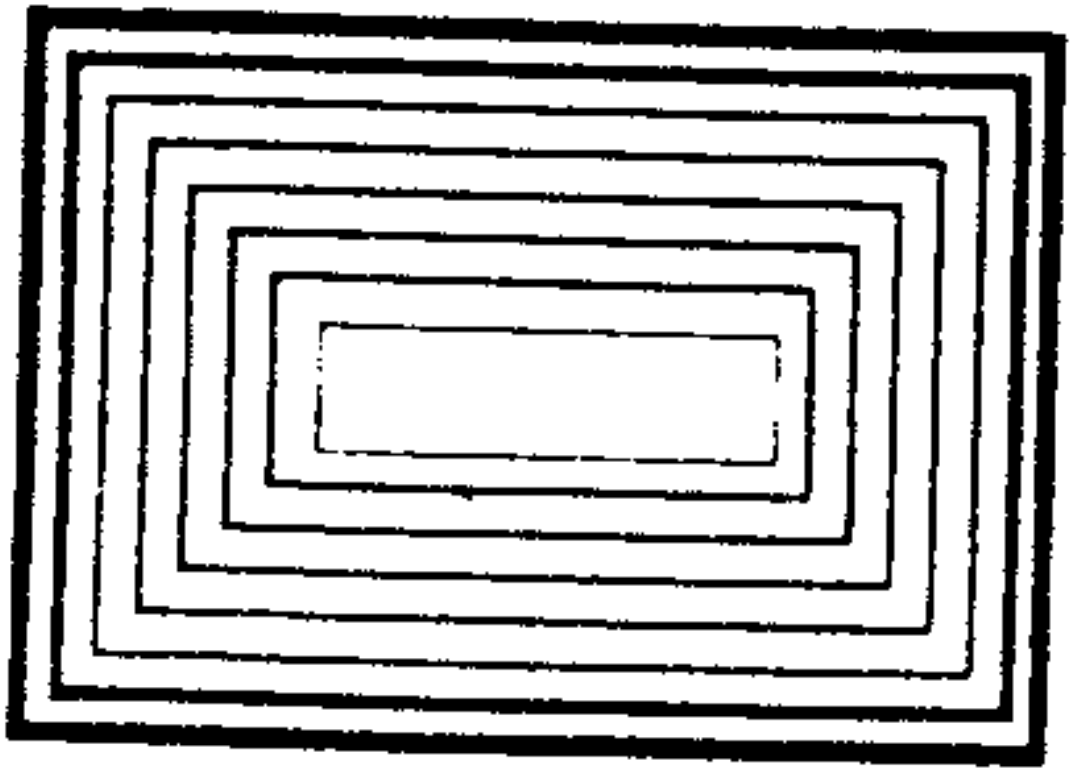

Cô

Vọng

Ngôn

Chi

Ông Chủ Nhiệm Báo Thời Luận
Ngày 31.5.1989
Trang Năm

Nhờ những khế ước với chính phủ hoặc các dự án được foundation tư tài trợ mà IRAC đã có thể tồn tại khiến cho nhân viên IRAC có thể bỏ một số thời giờ tình nguyện để thực hiện các công tác vận động cho đồng bào tị nạn. Vì không có ngân khoản tài trợ cho chương trình vận động và cũng không được phép dùng tiền chính phủ vào chương trình này, IRAC đã phải kêu gọi sự đóng góp từ phía cộng đồng tị nạn. Sự đóng góp này không những cần thiết cho các chi phí mà IRAC không thể tự mình đài thọ mà còn nói lên sự đồng tâm hiệp lực giữa mọi giới trong cộng đồng đối với mục tiêu chung.

Tôi muốn kết luận lá thư này bằng một cảm tưởng: tôi rất ngạc nhiên khi thấy bài báo với tin tức sai lầm và lời văn thiếu nhã nhặn như vậy xuất hiện trên tờ báo do ông làm chủ nhiệm. Tôi vẫn tưởng mến trọng ông Chủ nhiệm và ông cũng quen biết tôi khá nhiều để có thể nhấc máy điện thoại nói chuyện thẳng với tôi khi có điều gì thắc mắc. Ông đã không làm như vậy mà lại cho đăng một bài báo có mục đích gây hoang mang và phá hoại sự tín nhiệm của cộng đồng đối với tôi và Trung Tâm IRAC.

Tôi không nghĩ rằng cộng đồng có thể ngây thơ, nhẹ dạ như tác giả bài báo mong đợi. Tôi rất mong đây chỉ là một sự sơ sót đáng tiếc và ông Chủ nhiệm sẽ nối lại sự liên hệ bình thường với tôi và Trung Tâm IRAC để chúng ta có thể làm được những gì hữu ích cho đồng bào kém may mắn ở các trại Đông Nam Á và cho cộng đồng của chúng ta ở Hoa Kỳ.

Trân trọng chào ông Chủ nhiệm.

Lê Xuân Khoa
Giám Đốc

Bản sao kính gửi:
Các báo Việt Ngữ trên
Mailing List của IRAC

TOTAL P.01

13

Ilna Resource Action Center

d Floor, Washington D.C. 20009, Tel (202) 667-4090 Fax (202) 667-0449

Ngày 31 tháng 5 năm 1989

Kính gửi Ông Chủ Nhiệm
Báo THỜI LUẬN
2552 West Avenue, 31
Los Angeles, CA 90065

Thưa Ông Chủ Nhiệm,

Tôi trân trọng yêu cầu Ông Chủ nhiệm vui lòng dăng thư trả lời này của tôi về bài báo nhan đề "Sau nhiều ngày xì xào, ông Khoa và bà Thơ nhận có lén gặp tên Đại sứ Việt Cộng Trịnh Xuân Lãng" đăng trên trang nhất của quí báo số ra ngày Chúa Nhật 28-5-1989. Bài báo này, không thấy ký tên người viết, đã đưa ra những sự kiện sai lầm về hoạt động của Trung Tâm Tác Vụ Đông Dương (IRAC) trong những năm vừa qua:

(1) Cuốn phim Video "When Night Comes" là do Bob Kane và Don Luce thực hiện chứ không phải như lời báo Thời Luận: "Cuốn phim này do Don Luce và một nữ nhân viên của ông Khoa về quay tại Việt Nam".

Nữ nhân viên mà tác giả vô danh của bài báo nói đến là một phụ nữ người Mỹ từng phục vụ nhiều năm ở Việt Nam trong một tổ chức thiện chí có tên là International Voluntary Services (IVS). Tôi không nên và không có quyền kể chuyện gia đình của người khác nhưng tôi đã được phép bà công sự viên của tôi tóm tắt sự việc như sau: Tháng Chín năm 1987, bà đã cùng một nhóm cựu đoàn viên IVS trở về thăm Việt Nam là nơi họ đã sinh sống và làm việc nhiều năm về trước. Ngoài lý do chung của toàn nhóm, bà công sự viên của tôi còn có một lý do riêng quan trọng hơn là thăm gia đình nhà chồng, nhất là bà mẹ chồng mà bà hằng kính phục nhưng chưa bao giờ gặp mặt. Bà mẹ chồng đó đáng kính phục vì là một trong những nữ sĩ tân học đầu tiên của Việt Nam từ thời Phụ Nữ Tân Văn và Đàn Bà Mới, và cũng là người tranh đấu cho lý tưởng tự do đến độ bị chính quyền Cộng sản kết án 15 năm tù khổ sai và 5 năm quản thúc. Bà Cụ đã chỉ được thả ra sau năm 1975 và cho phép vào Nam tìm lại con cháu để đoàn tụ. Câu chuyện này cần được dừng lại ở đây vì nó đã đủ chứng tỏ tư cách và khả năng điều tra của tác giả bài báo như thế nào.

Câu chuyện trên đây cũng cho thấy không có lý do hay một liên hệ nào chứng tỏ rằng Trung Tâm IRAC và tôi đã "Cộng tác với Don Luce" để "đề cao hoạt động và đề cao chính nghĩa của Cộng sản" như lời tố cáo (hay vu cáo) của tác giả bài báo.

Giả ti' bà cộng sự viên của tôi không có liên hệ gì với nhóm ái hữu IVS chăng nữa, thì Don Luce vẫn có quyền hỏi xin IRAC và được cung cấp con số thống kê về tị nạn như bất cứ một người nào khác. Lời ghi nhận ở cuối cuộn Video: "Statistical information provided by IRAC" bên cạnh lời cám ơn hàng chục cá nhân và tổ chức khác chỉ là một cử chỉ lịch sự thông thường của những người thực hiện cuộn Video. Ta không thể cấm một người nói lời cám ơn dù cho ta không muốn nhận lời cám ơn ấy.

(2) Bài báo viết rằng "trong văn thư gởi chính quyền Hong Kong, ông Lê Xuân Khoa đã không chống lại chính sách thanh lọc và hồi hương thuyền nhân Việt Nam do chính phủ đảo quốc này chủ trương". Tôi yêu cầu ông Chủ nhiệm dẫn chứng dịch xác văn thư nào của tôi gởi chính phủ Hong Kong về việc này, nếu không thì cho biết tại sao lại bịa đặt chuyện như vậy.

Tôi nghĩ rằng các hoạt động của Trung Tâm Tác Vụ Đông Dương chống lại quan niệm di dân kinh tế, chỉ trích nặng nề chính sách thanh lọc của Hong Kong và cảnh cáo nghiêm khắc về hậu quả nguy hại của việc hồi hương người tị nạn đã quá hiển nhiên qua những bài báo, diễn văn hay những bài điều trần trước Quốc Hội của tôi. Một thí dụ cụ thể là sau khi Hong Kong ban hành chính sách thanh lọc, Trung Tâm IRAC đã cử luật sư Cố vấn chuyên môn về nhân quyền sang Hong Kong để điều tra trong gần hai tuần lễ. Kết quả là tập phúc trình 194 trang tố cáo những thiếu sót, sai lầm và những vi phạm trầm trọng về nhân quyền trong tiến trình thanh lọc và điều kiện đối xử với thuyền nhân của chính phủ Hong Kong. Phải nói rằng bản phúc trình lịch sử này chỉ thực hiện được nhờ sự tranh đấu rất kiên trì của IRAC và sự can thiệp mạnh mẽ của 12 nghị sĩ và dân biểu như Robert Dole, Clayborne Pell, Rudy Boschwitz, Frank Wolf, Constance Morrella, Pat Schroeder v.v. IRAC là tổ chức tư nhân đầu tiên được phép vào thăm và phỏng vấn thuyền nhân trong các trại giam, mở đường cho các tổ chức khác sau này. Các văn thư trao đổi giữa IRAC với chính quyền Hong Kong và chính phủ Anh trong phần phụ đính của tập phúc trình nói trên đã chứng minh rõ tiến trình tranh đấu thắng lợi này.

Tại Hong Kong, khi nhận được bản kiến nghị với trên 300 chữ ký bằng máu của đồng bào, tôi đã khẩn cấp xin Thống Đốc Sir David Wilson tiếp kiến.— Trong dịp này tôi đã trình là huyết thư đồng thời phát biểu quan điểm chống đối việc cưỡng bách hồi hương người tị nạn. Ngay sau buổi hội kiến với thống đốc Wilson, tôi đã triệu tập một buổi họp báo và sáng hôm sau, ngày 7-12-1988, cả hai tờ báo Anh ngữ và nhiều báo Hoa ngữ khác ở Hong Kong đã đăng bài tường thuật và hình ảnh về cuộc họp báo trên trang nhất. Trước và sau IRAC, chưa có một tổ chức nhân quyền nào thực hiện một thành tích tranh đấu với tầm vóc tương tự tại Hong Kong.

Ông Chủ Nhiệm Báo Thời Luận
Ngày 31.5.198
Trang Ba

Trong buổi điều trần trước Uỷ Ban Ngoại Giao Hạ viện ngày 28-2-1989, tôi lại một lần nữa lên tiếng cảnh cáo về hậu quả nguy hại của chính sách thanh lọc ở Hong Kong.

Tuy nhiên, khi biết rằng các hoạt động chống đối chỉ có hiệu lực trì hoãn chứ không ngăn cản được việc các quốc gia Đông Nam Á tiến hành các thủ tục thanh lọc và hồi hương người tị nạn, thì phương pháp tranh đấu và vận động phải thay đổi để giảm thiểu sự tai hại đối với các nạn nhân. Bởi vậy, khi theo dõi hoạt động của các nhóm công tác quốc tế (Working Groups) và biết rằng họ đã hoàn tất một kế hoạch hành động toàn diện (Comprehensive Plan of Action) để đưa ra Hội Nghị Sơ Bộ tại Kuala Lumpur ngày 7-9 tháng Ba thì chúng tôi phải nghĩ ngay đến việc đưa ra các điều kiện thi hành hầu bảo đảm tối đa sự an toàn, nhân quyền và nhân phẩm của người tị nạn. Như mọi người đều đã biết, Hội Nghị 29 nước ở Kuala Lumpur đã thông qua kế hoạch toàn diện và lập ra Uỷ Ban Phối Hợp cùng ba nhóm công tác để thiết lập các phương thức thi hành cho Hội Nghị chính thức vào tháng Sáu chấp thuận. Có người hỏi tại sao không chờ đến khi Hội Nghị tháng Sáu chúng quyết rồi hãy đề nghị thực hiện. Tôi chỉ xin hỏi lại rằng có thể nào triệu tập một Hội Nghị Quốc Tế mới để xét đến các đề nghị của chúng ta vào lúc đó hay không?

Ở đây, tôi xin được nhắc lại một phần câu trả lời của tôi trong bài phỏng vấn của báo Ngày Nay (15-5-1989): "Trong những năm qua, chúng ta đã đòi và có được tiếng nói và vai trò trong chính sách bảo vệ, thâu nhận và định cư tị nạn. Bây giờ chúng ta phải tranh thủ để có được tiếng nói và vai trò trong công cuộc tìm kiếm và thực hiện các giải pháp nhân đạo và lâu dài cho vấn đề tị nạn. Muốn như vậy chúng ta không thể chỉ lên tiếng phản đối hoặc yêu cầu bác bỏ mọi biện pháp mà chúng ta không muốn áp dụng. Nếu chúng ta chỉ phản đối mà thế giới cứ tiến hành thì kẻ lãnh đủ các hậu quả không phải là chúng ta mà là tất cả những người còn kẹt ở các trại hay ở quê nhà. Bởi vậy nếu chúng ta không thể ngăn cản được quyết định của quốc tế thì chúng ta phải tìm cách tham dự vào tiến trình hoạch định và thực hiện các giải pháp. Đó là đường lối vận động hai mặt cần thiết để hỗ trợ cho nhau: chống đối để giáo dục và cảnh giác quốc tế, tham dự để kiểm soát và ngăn ngừa hậu quả tai hại."

Bản Tuyên Ngôn và Đề Nghị của 160 hội đoàn Đông Dương tại Hoa Kỳ, Gia Nã Đại và Âu Châu do IRAC và Uỷ Ban Đặc Nhiệm đúc kết với sự đóng góp ý kiến từ các nơi đã được đưa ra cứu xét trong phiên họp chuẩn bị cuối cùng của Uỷ Ban Phối hợp gồm 12 quốc gia hội viên, triệu tập tại Geneva vào ngày 25 và 26 tháng Năm vừa qua. Trong văn thư xác nhận việc này, Giám đốc văn phòng đặc trách vùng Á Châu và Đại Dương Châu tại Phủ Cao Uỷ Tị Nạn Liên

Hiệp Quốc đã ghi nhận sự đóng góp quan trọng của tài liệu nay trong việc thực hiện các đề nghị của hội nghị quốc tế trong tinh thần nhân đạo.

(3) Về cuộc gặp gỡ giữa tôi và Đại sứ của Chính phủ Cộng sản Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc thì nội dung bài phỏng vấn trên báo Ngày Nay đã cho thấy khá đầy đủ chi tiết. Quí báo có thể đăng lại phần trả lời của tôi về điểm này, nếu không thấy có gì trở ngại. Tôi muốn để độc giả toàn quyền phán đoán về tư cách và phương pháp làm việc của tôi với Quốc Hội và Hành Pháp Hoa Kỳ, đối chiếu với từ ngữ "lén gặp", "thu nhận" và "thâm vụng" mà quí báo đã gán cho tôi.

Các hoạt động của IRAC, với sự hợp tác và hỗ trợ của đông đảo các hội đoàn và cá nhân trong cộng đồng người Việt ở Hoa Kỳ, đã tạo lập được tiếng nói và vai trò có ảnh hưởng về chính sách tị nạn, đem lại tiếng tốt cho toàn thể cộng đồng trước dư luận quốc tế và ngược lại. Việc làm ấy có đáng được khuyến khích hay nhất định phải chống đối? phê bình xây dựng hay xuyên tạc và bôi nhọ?

(4) Sau hết, tôi xin đề cập đến điểm đầu tiên được bài báo nói đến là tình hình tài chánh của Trung Tâm IRAC. Trái với tin tức của quí báo, IRAC không phải là tổ chức "chuyên xin ngân khoản của chính phủ Mỹ, với tư cách thầu cung cấp dịch vụ cho các cơ quan thiện nguyện lo định cư người Đông Dương tại Mỹ."

Ngoài các hoạt động bảo vệ sự an toàn, nhân quyền và nhân phẩm của người tị nạn, Trung Tâm IRAC có những dự án xây dựng phát triển cộng đồng Đông Dương tại Hoa Kỳ về kinh tế và xã hội. Nguồn tài trợ cho những dự án này có thể là một foundation hay một cơ quan chính quyền. Riêng về phía chính quyền, ngân khoản được cung cấp qua một khế ước bồi hoàn chi phí (cost reimbursement contract), tức là tiêu trước trả sau, cho tới hết mức thoả thuận trong khế ước. Quí báo đã được cung cấp tin tức khá chính xác về ngân khoản khế ước (không phải là xin được) giữa IRAC với chính phủ là 250 ngàn Mỹ Kim, nhưng không phải là trong tài khoá năm nay mà là tổng số ngân khoản trong khoảng thời gian từ 1 tháng 7 năm 1987 đến 30 tháng 4, 1989 tức là gần 2 năm để thực hiện hai dự án biên soạn tài liệu và tổ chức hội thảo về phát triển khả năng tài chánh của các hội đoàn làm dịch vụ xã hội. Dự án thứ ba là một khế ước ngắn hạn để tổ chức Hội nghị tham khảo toàn quốc giữa các hội đoàn làm dịch vụ và Cơ quan tị nạn Liên bang hồi tháng 10, 1988 về chính sách và chương trình định cư tị nạn. Một bản phúc trình về hội nghị tham khảo này được đính kèm đây để Ông Chủ nhiệm được biết về mục đích và nội dung của hội nghị.

TUYÊN CÁO CỦA CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM
DC, MARYLAND VÀ VIRGINIA

Xét rằng Cộng Đồng Việt Nam ở hải ngoại tự bản chất là một cộng đồng tỵ nạn Cộng Sản, nhứt quyết chống đối mọi việc làm có lợi hoặc có tính cách công nhận nhà cầm quyền Cộng Sản Hà Nội;

Xét rằng Cộng Đồng Việt Nam cần khẳng định sự đồng tâm chia xẻ khổ đau của đồng bào trên đường tỵ nạn đi tìm tự do, chống đối việc cưỡng bách hồi hương và thanh lọc;

Xét rằng việc tiếm quyền đại diện Cộng Đồng có thể gây ra nhiều ngộ nhận và chia rẽ sâu sắc trong Cộng Đồng;

CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT TỰ DO
VÙNG DC, MARYLAND VÀ VIRGINIA
nhân buổi họp ngày 4-6-1989 tại Arlington, Virginia

BIỂU QUYẾT:

1. Tái xác định lập trường dứt khoát chống Cộng của Cộng Đồng và phủ nhận quyền của bất cứ ai đi mạo danh Cộng Đồng để gặp gỡ và đàm phán tay đôi với Cộng Sản;

2. Ủng hộ và gởi điện văn hỗ trợ lập trường kiên cường của đồng bào tỵ nạn ở Whitehead Detention Center, Hongkong, chống cưỡng bách hồi hương và thanh lọc tỵ nạn;

3. Khẳng định rằng ông Lê Xuân Khoa không có tư cách đại diện Cộng Đồng trong khi dự Hội Nghị về Tỵ Nạn Đông Dương nhóm họp ở Genève trong hai ngày 13 và 14-6-1989. Việc phuẩn nhận một văn kiện do IRAC đưa ra không đồng nghĩa với việc cử ông làm đại diện chính thức tranh đấu cho quyền lợi của người tỵ nạn Việt Nam tại Hội nghị.

Làm tại Arlington ngày 4 tháng 6, 1989

Đồng ký tên,

Lê Văn Ba
Liên Hội Việt Nam vùng Hoa Thịnh Đốn — *Ba Văn Lê Liên Hội VN HĐ*

Trần Đức Trân
Hội Cựu Quân Nhân Đông Bắc Hoa Kỳ — [signature]

Lâm Duy Tiên
Hội Võ Bị Quốc Gia vùng Hoa Thịnh Đốn — [signature]

Nguyễn Văn Thông
Hội Hải Quân và Hàng Hải Miền Đông Hoa Kỳ — *Nguyễn Văn Thông*

Nguyễn Thành Phúc
Gia Đình Mũ Đỏ Hoa Thịnh Đốn và phụ cận — [signature]

GIA ĐÌNH MŨ ĐỎ HTĐ & PH CẬN

Phạm Khắc Trí
Hội Phụ Huynh Học Sinh Việt Nam

L/S Bùi Nhật Huy
Hội Thân Hữu Cảnh Sát Quốc Gia

Trần Nhựt Thắng
Hội Cựu Sinh Viên Quốc Gia Hành Chánh

Hà Tôn Vinh
Hội Sinh Viên Chuyên Viên Công Giáo VN tại Mỹ

Đào Thị Hội
Hội Văn Hoá Việt Nam tại Bắc Mỹ

Đinh Mạnh Hùng
Hội Người Việt Quốc Gia vùng Hoa Thịnh Đốn

Lê Hữu Em
Hội Ái Hữu Người Việt Maryland

Hà Quang Giác
Cộng-Đồng Việt Nam Virginia

Giáp Ngọc Phúc
Hội Tranh-Đấu Cho Nhân Quyền tại Việt Nam

Nguyễn Đình Kỳ
Hội Người Việt Tương Trợ

Đoàn Ngọc Ẩn
Đoàn Thanh Niên Dân Xã Hoà Hảo

Nguyệt Ánh
Tuần Báo Phố Nhỏ và Nghệ Sĩ Đấu Tranh

Nguyễn Hữu Điền
Chủ nhiệm Thủ Đô Thời Báo

LEAGUE OF VIETNAMESE ASSOCIATIONS
IN THE WASHINGTON METROPOLITAN AREA.
LIÊN HỘI VIỆT NAM VÙNG HOA THỊNH ĐỐN

June 5, 1989

Mr. Lawrence Eagleburger
Deputy Secretary of State
The State Department
Washington, DC 20520

Dear Mr. Secretary:

As the American delegation is about to go to the Geneva Conference on Indochinese Refugees, June 13 and 14 next, the Vietnamese American Community across the country is very much concerned that there be a voice reflecting the interests of the refugees presently in Southeast Asian camps. We understand that there is only one person designated so far to represent the whole Indochinese community on the delegation. While the decision about the composition of the delegation rests with the State Department we feel that the person so far chosen may not have the full trust of the Vietnamese American community as witness the enclosed Statement of the Vietnamese Community issued on June 4, 1989. Besides, Mr. Le Xuan Khoa, the Director of IRAC, has already been admitted to the Conference (by UNHCR) as an observer, as a Volag (NGO). It stands to reason that he cannot both be a Volag and a refugee representative.

It is therefore our sincere hope that the State Department would reconsider the choice or at least resolve the above conflict of interest. Thank you for your attention to our concern.

Sincerely yours,

Ba Van Le

(Mr.) Le Van Ba
Chairman
Washington Area League of Vietnamese Associations
443 W. Diamond Ave #104
Gaithersburg, MD 20877

LEAGUE OF VIETNAMESE ASSOCIATIONS
IN THE WASHINGTON METROPOLITAN AREA
LIÊN HỘI VIỆT NAM VÙNG HOA THỊNH ĐỐN

June 5, 1989

Ambassador Jonathan Moore
Refugee Resettlement Coordinator
The State Department
Washington, DC 20520

Dear Mr. Ambassador:

As the American delegation is about to go to the Geneva Conference on Indochinese Refugees, June 13 and 14 next, the Vietnamese American Community across the country is very much concerned that there be a voice reflecting the interests of the refugees presently in Southeast Asian camps. We understand that there is only one person designated so far to represent the whole Indochinese community on the delegation. While the decision about the composition of the delegation rests with the State Department we feel that the person so far chosen may not have the full trust of the Vietnamese American community as witness the enclosed Statement of the Vietnamese Community issued on June 4, 1989. Besides, Mr. Le Xuan Khoa, the Director of IRAC, has already been admitted to the Conference (by UNHCR) as an observer, as a Volag (NGO). It stands to reason that he cannot both be a Volag and a refugee representative.

It is therefore our sincere hope that the State Department would reconsider the choice or at least resolve the above conflict of interest. Thank you for your attention to our concern.

Sincerely yours,

Ba Van Le

(Mr.) Le Van Ba
Chairman
Washington Area League of Vietnamese Associations
443 W. Diamond Ave #104
Gaithersburg, MD 20877

LEAGUE OF VIETNAMESE ASSOCIATIONS
IN THE WASHINGTON METROPOLITAN AREA
LIÊN HỘI VIỆT NAM VÙNG HOA THỊNH ĐỐN

June 5, 1989

Ambassador Robert Funseth
Office of Refugee Resettlement
The State Department
Washington, DC 20520

Dear Mr. Ambassador:

As the American delegation is about to go to the Geneva Conference on Indochinese Refugees, June 13 and 14 next, the Vietnamese American Community across the country is very much concerned that there be a voice reflecting the interests of the refugees presently in Southeast Asian camps. We understand that there is only one person designated so far to represent the whole Indochinese community on the delegation. While the decision about the composition of the delegation rests with the State Department we feel that the person so far chosen may not have the full trust of the Vietnamese American community as witness the enclosed Statement of the Vietnamese Community issued on June 4, 1989. Besides, Mr. Le Xuan Khoa, the Director of IRAC, has already been admitted to the Conference (by UNHCR) as an observer, as a Volag (NGO). It stands to reason that he cannot both be a Volag and a refugee representative.

It is therefore our sincere hope that the State Department would reconsider the choice or at least resolve the above conflict of interest. Thank you for your attention to our concern.

Sincerely yours,

Ba Van Le

(Mr.) Le Van Ba
Chairman
Washington Area League of Vietnamese Associations
443 W. Diamond Ave #104
Gaithersburg, MD 20877

Người Việt Miền Đông Ra Tuyên Cáo Khẳng Định Ông Lê Xuân Khoa Không Có Tư Cách Đại Diện

Cộng Đồng Việt Hoa Thịnh Đốn Chống Kẻ Lén Gặp Việt Cộng

Cộng Đồng Việt Hoa Thịnh Đốn Chống Kẻ Tiếm Danh Đại Diện